

muligt, maa tilstræbe at komme en Balance saa nær som muligt. Det er da forekommet os, at der er nogen Nødvendighed til her at gaa til Forøgelse. Jeg foreslaar derfor disse Tillæg nægtede.

Scharling: Sa disse fire sidst berørte Endringsforslag ere jo de eneste Punktter af hele § 6, hvor Udvalget har delt sig. Grunden dertil er maasse den, at man efter hele Budgettet igennem at have bestræbt sig for at naa til Enighed og derfor vekselvis har slaaet lidt af paa sit Standpunkt, omsider ere komne til det Punkt, hvor Taalmodigheden er bristet, og man derfor ikke har kunnet naa til Forstaelse. Vi for vort Bedkommende have ikke ment, at der var Grund til disse Nedsættelser af Beløbene, som for Statskassen ere ubetydelige, mens de for de paagældende have ikke ringe Betydning. Det er selvfølgelig, som den ærede Ordfører sagde, meget en Skønssag, men vi have ment i saa Henseende at maatte henholde os til den højtærede Ministers Skøn over disse Forhold, og særlig naar han atter i Aar har foreslaaet en Forhøjelse under Nr. 73, have vi for vort Bedkommende deri set en Tilfendgivelse af, at det efter hans Overbedisning virkelig er et begrundet Forlangende. Jeg maa tilfaa, at jeg lidt beklager, at vi ikke alt paa et tidligere Punkt have taget et lignende Særstandpunkt, nemlig lige over for Endringsforslag under Nr. 63 angaaende en Forhøjelse af Lønningerne til forfælle Postassistenten. Jeg maa erkende for mit Bedkommende i alt Fald, at jo mere jeg har set paa denne Sag, desto mere har jeg fundet Udvalgets Stilling noget haard over for de paagældende. Det er ganske vist et Beløb af 6,240 Kr., men det er fordelt paa saa mange Postassistenter, at det i Gennemsnit kun bliver 200 Kr. til hver, og jeg har derfor det Ønske, at denne Post maatte kunne komme til fornøjet Overvejelse i Udvalget til 3dje Behandling, saa at man muligvis kunde komme til et noget andet Resultat, selv om man ikke mener at kunne tiltrøede Forslaget fuldt ud. Derimod er jeg fuldstændig enig i de Udtalelser, der ere fremkomne baade i Gaar fra det ærede Medlem for Frederiksborg (S. Dinesen) og i Dag fra den ærede Ordfører om Postvæsenets Bygninger, og hvad jeg særlig i Tilslutning til den ærede Ordfører ønsker at betone, det er, at det vi anse over, er ikke blot, at Overlagene forekomme os temmelig høje i Forhold til de Bygninger, der er Tale om, men særlig over, at de paagældende Bygninger ikke forekomme os appassede efter de paagældende

Familiers Stilling og Lørb. Som alt oplyst, har den paagældende Postfunktionær i Bejen en Indtægt af 1,100 Kr., hvortil ganske vist komme nogle Hundrede Kr. for Telegrafstjeneste. Det vil sige, det er en Familie i meget bestedne Raar, som næppe eller dog kun vanskelig vil kunne holde Dyende, og hvor altsaa den daglige Husgering hviler paa Husmoderen, en Familie, som her i Kjøbenhavn aabenbart vilde være henført til en ret besteden 3 Værelsers Lejlighed. For denne Familie bygges der nu en Lejlighed med 3 meget store Værelser i Stueetagen, med f. Eks. en Spisestue paa 9 Alens Længde, og med 2 store Kvistværelser, altsaa i det hele en 5 Værelsers Lejlighed i en Bygning, som desuden indeholder en stor Badstestælder, en Husholdningsstælder og 3 Brændselstældere. Hvorledes den paagældende Familie kan købe Brændsel til at fylde i de 3 Stældere, er mig en Gaade. Jeg fremhæver dette, fordi det forekommer mig at være et ikke enestaaende Tilfælde, og fordi der ganske sikkert raader baade paa Jærnbansens og paa Postvæsenets Omraade en Tendens til at bygge Embedsboliger, som ikke ere tilstrækkelig appassede efter de paagældendes Raar, og man gør i Virkeligheden disse en meget daarlig Tjeneste derved. Den ærede Ordfører anførte et Eksempel derpaa fra Faaborg. Der kan vistnok anføres flere, og jeg haaber ligesom andre Talere, at den ærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa og indstærpe de paagældende Autoriteter, under hjem dette Bygningsvæsen forterer, at fremkomme med lidt rimeligere og fornuftigere Planer end hidtil. — Hvad angaar de af den ærede Ordfører berørte Telegramtakster, skal jeg bemærke, at jeg deler hans Mening om, at man ved en Forhøjelse af Telegramtaksterne bør se at naa til et gunstigere finansielt Resultat paa dette Felt. Kun maa man, som altid ved slige Lejligheder, erindre, at en Forhøjelse af Taksterne ikke altid filtrer den større Indtægt saa at det her gælder om at træffe den rette Middelvej. Der er foreslaaet en Ordtakst, og den ærede Ordfører udtalte sig til Gunst for denne. Jeg vil snarere udtale mig til Gunst for et, om jeg saa maa sige, kombineret System. Jeg tror, at det for de mange, som kun af og til, altsaa kun lejlighedsvis, telegraferer og ofte lade saadanne Telegrammer besørge ved Bud, har det i alt Fald nogen Betydning, at de forud bestemt vide, hvad et Telegram koster, at der altsaa er en fast Takst for et Telegram af en vis rimelig Størrelse, f. Eks. 10 Ord, hvorimod det for egentlige Forretningsfolk, som skrive lange og store Telegrammer, og